

پایش شیوع گواتر و میزان ید ادرار در دانشآموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان فارس در سال ۱۳۷۵

دکتر فریدون عزیزی، دکتر ربابه شیخ‌الاسلام، مهدی هدایتی، پروین میرمیران، دکتر علیرضا مهدوی،
دکتر حسین دلشداد

چکیده: کمبود ید و اختلالات ناشی از آن یکی از بزرگترین و مهمترین ایدمی‌های دوران ما محسوب می‌شود، این اختلالات در ایران نیز شناخته شده و برنامه کنترل و پیشگیری از بروز این اختلالات از جمله تولید و توزیع نمک یددار از سال ۱۳۶۸ به مرحله اجرا درآمده است. به منظور پایش برنامه کشوری مبارزه با کمبود ید در سال ۱۳۷۵، این بررسی در دانشآموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان فارس انجام شد. طی یک بررسی توصیفی - مقطوعی از طریق نمونه‌گیری تصادفی تعداد ۱۳۵۰ دانشآموز (به تعداد مساوی دختر و پسر) از نظر شیوع گواتر معاینه بالینی، اندازه‌گیری T_3 و T_4 سرم به روش رادیوایمونوآسی و جذب $T_{3\text{RL}}$ و نمونه ادرار برای اندازه‌گیری ید ادرار به روش هضم مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین T_4 و $T_{3\text{RL}}$ سرم بترتیب $14.0 \pm 1.4 \mu\text{g/dl}$ و $14.1 \pm 1.8 \mu\text{g/dl}$ بود. تفاوتی بین آنها در دو جنس و بین دانشآموزان شهری و روستایی وجود نداشت. ۵ نفر T_4 بالاتر از $12.5 \mu\text{g/dl}$ داشتند، میانه دفع ادراری ید در جمعیت مورد مطالعه $30 \mu\text{g/dl}$ بود که در 8.9% موارد بیشتر از $10 \mu\text{g/dl}$ بود. ید ادرار کمتر از $5 \mu\text{g/dl}$ در 4% موارد وجود داشت. درصد کلی گواتر در استان 6.8% بود که بترتیب در دختران و پسران 6.9% و 6.6% بود. یافته‌های این بررسی نشان می‌دهد که ۷ سال پس از شروع ید رسانی و ۲ سال پس از آنکه بیش از نیمی از جمعیت استان از نمک یددار استفاده کرده‌اند، ید ادرار در گروه سنی ۸ تا ۱۰ ساله استان در مقایسه با بررسی‌های قبلی افزایش نشان داده و به حد مطلوب سازمان جهانی بهداشت رسیده است. اما با توجه به اینکه هنوز 6.8% از جمعیت مورد مطالعه مبتلا به گواتر هستند، استان فارس از نظر گواتر فرابومی (هیپرآندومیک) محسوب می‌شود.

وازگان کلیدی: گواتر، اختلالات ناشی از کمبود ید، غلظت ید ادراری

است. کمبود آن عامل بیماری و موجود خطر برای بیش از یک میلیارد نفر از ساکنان کره زمین است. اختلالات ناشی از کمبود ید با طیف وسیعی از تظاهرات بالینی به عنوان یکی از مشکلات عمدۀ بهداشتی - تغذیه‌ای کشور محسوب شده و مبارزه با آن نیز یکی از اولویت‌های بهداشتی کشور بوده

مقدمه

ید یک ماده ضروری برای تأمین سلامت بدن

مرکز تحقیقات غدد درونریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی اداره بهبود تغذیه جامعه، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

دانشآموzan ۸ تا ۱۰ ساله مدارس استان به عنوان گروه هدف در نظر گرفته شد. طبق روش PPS (احتمال بر مبنای اندازه‌گیری) تعداد ۳۰ خوش و در هر خوش حداقل ۴۰ دانشآموzan ۸ تا ۱۰ ساله و مجموعاً حدود ۱۳۵۰ دانشآموزن، دختر و پسر انتخاب گردیدند. معاینه بالینی تیروئید توسط یکی از ۷ نفر پزشکان طرحی که به مدت یک ماه توسط یکی از پژوهشگران (فع) برای اندازه‌گیری درجات مختلف گواتر آموزش داده شده بودند، انجام گرفت. شیوع گواتر بر طبق طبقه‌بندی جدید WHO گزارش گردید.^۷

برای تعیین میزان ید ادرار، توصیه سازمان جهانی بهداشت، ملاک عمل قرار گرفت. از آنجایی که برای رسیدن به ۹۵٪ اطمینان و ۱۰٪ دقت تعداد ۸۰ تا ۱۲۰ نمونه ادرار کفايت می‌کند، در این بررسی مقدار ۱۰ میلی‌لیتر ادرار، از یک دهم دانشآموzan به صورت تصادفی برای اندازه‌گیری ید ادرار اخذ شد. اندازه‌گیری غلظت ید ادرار به روش هضم^۱ انجام گرفت.^۸ بر اساس توصیه سازمان جهانی بهداشت، ید دفعی ادرار بیشتر از ۱۰ میکروگرم در دسی‌لیتر به عنوان وضعیت بدون کمبود ید، بین ۵ تا ۱۰ کمبود خفیف، بین ۲ تا ۵ کمبود متوسط و کمتر از ۲ میکروگرم در دسی‌لیتر به عنوان کمبود شدید توصیف گردید.^{۹,۷}

برای بررسی آزمون فعالیت تیروئید از یک دوازدهم جمعیت مورد مطالعه، نمونه خون به طور تصادفی گرفته شد. اندازه‌گیری T_4 و T_3 به روش رادیوایمونوآسی و جذب T_3 توسط رزین، به وسیله کیت‌های Kodak ساخت انگلستان صورت گرفت و اندازه T_4 و T_3 آزاد محاسبه شد. میانگین و انحراف معیار برای شاخص‌های مورد بررسی

است.^۱ با توجه به اینکه اثرات نامطلوب کمبود ید، بخصوص ضایعه مغزی آن با مصرف عمومی نمک یددار قابل پیشگیری است،^۲ پس از تشکیل کمیته کشوری مبارزه با اختلالات ناشی از کمبود ید در سال ۱۳۶۸ و انجام بررسی کشوری،^۳ تهیه و توزیع نمک یددار به عنوان راهکار (استراتژی) اصلی مبارزه با اختلالات ناشی از کمبود ید انتخاب شده و به مرحله اجرا درآمد.^۴ بدنبال اجباری نمودن تولید نمک یددار در سال ۱۳۷۳، مصرف نمک یددار توسط خانوارها افزایش یافت^۵ و آخرین بررسی انجام شده در کشور نشان می‌دهد که ۹۳٪ مردم مناطق روستایی و ۹۷٪ مردم مناطق شهری از نمک یددار استفاده می‌کنند. طبق بررسی‌های انجام شده اواخر دهه ۵۰^۶ و سال ۱۳۶۸ توسط کمیته کشوری^۳ شیوع گواتر در استان فارس بین ۴۰-۵۰٪ گزارش شد. در برنامه کنترل و پیشگیری از اختلالات ناشی از کمبود ید پایش ادواری ید ضروری است. مهمترین روش پایش، اطمینان از کافی بودن میزان ید در نمک‌های یددار و مصرف آن توسط خانوارها و نیز تعیین میزان دفع ید ادرار است. با توجه به اینکه در سال ۱۳۷۵، ۷ سال از شروع تولید و توزیع نمک یددار گذشته بود و ۲ سال بود که بیش از ۵۰٪ جمعیت کشور از نمک یددار استفاده می‌کردند،^۵ این مطالعه با هدف تعیین شیوع گواتر به روش لمس و اندازه‌گیری میزان ید ادرار و مقایسه نتایج بدست آمده با مطالعات انجام شده قبلی بر روی دانشآموzan ۸ تا ۱۰ ساله استان فارس انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این بررسی از نوع توصیفی - مقطعی می‌باشد. بر اساس توصیه WHO/UNICEF/ICCIDD

مورد مطالعه دفع ادراری ید بیش از ۱۰ میکروگرم در دسی‌لیتر داشتند. میانگین و انحراف معیار غلظت T_4 سرم $10 \pm 1/4$ میکروگرم در دسی‌لیتر بود (پسرها $10 \pm 1/5$ و دخترها $10 \pm 1/4$) تفاوتی بین دو جنس مشاهده نشد. در کل دانشآموzan، ۵ نفر T_4 بالاتر از $12/5$ میکروگرم در دسی‌لیتر با I_{T4I} طبیعی داشتند.

میانگین و انحراف معیار غلظت T_3 سرم 141 ± 18 نانوگرم در دسی‌لیتر بود (پسرها 139 ± 18 و دخترها 144 ± 19). تفاوتی بین دو جنس T_{3ru} وجود نداشت. میانگین و انحراف معیار I_{T3ru} جمعیت مورد مطالعه $28 \pm 2/4$ درصد بود. میانگین و انحراف معیار شاخص‌های مورد بررسی به تفکیک جنس در جدول (۲) و به تفکیک منطقه مسکونی (شهری - روستایی) در جدول (۳) نشان داده شده است.

جدول ۲- میزان ید ادرار و غلظت سرمی T_4 , T_3 و T_{3ru} در دانشآموzan ۸ تا ۱۰ ساله استان فارس به تفکیک جنس در سال ۱۳۷۵

T_{3ru} (%)	T_3 غلظت سرم (ng/dl)	T_4 غلظت سرم ($\mu\text{g}/\text{dl}$)	غلظت پد ادراری* ($\mu\text{g}/\text{dl}$)	جنس
$29 \pm 2/6$	139 ± 18	$10 \pm 1/5$	$30 \pm 28^{\dagger}$	ذکر
$28 \pm 2/0$	144 ± 19	$10 \pm 1/4$	30 ± 31	مؤنث

* میزان ید ادرار در ۵۷ پسر و ۶۰ دختر و غلظت هورمون‌های تیروئید در ۵۴ پسر و ۵۸ دختر اندازه‌گیری شد.
† اعداد بصورت میانگین \pm انحراف معیار هستند.

بدست آمد. داده‌های بدست آمده از نظر محل سکونت (شهری - روستایی) و جنسیت با آزمون t دو دامنه مقایسه گردید. برای آزمون معنی‌دار بودن تفاوت غلظت هورمون‌های تیروئید (T_4 و T_3) از آزمون ANOVA استفاده شد.

یافته‌ها

جامعه مورد بررسی شامل ۴۵۰ دانشآموزن (به تعداد مساوی دختر و پسر) از منطقه شهری و ۹۰۰ دانشآموزن (به تعداد مساوی پسر و دختر) از منطقه روستایی در گروه‌های سنی ۸ تا ۱۰ ساله می‌باشد. شیوع گواتر در جمعیت مورد مطالعه 68% (دختران 69% و پسران 66%) بود و 61% گواتر درجه یک و 7% گواتر درجه دو داشتند. درصد درجات گواتر بر اساس طبقه‌بندی جدید WHO به تفکیک محل سکونت (شهری - روستایی) در جدول (۱) نشان داده شده است.

جدول ۱- شیوع درجات مختلف گواتر (%) به تفکیک شهری - روستایی در استان فارس در سال ۱۳۷۵

منطقه	درجة گواتر	
	دو	یک
شهری	۷	۶۱
روستایی	۶	۶۱
کل	۷	۶۱

میانه دفع ادراری ید در کل دانشآموzan مورد بررسی 30 میکروگرم در دسی‌لیتر بود. میانه ید ادراری در دانشآموzan پسر و دختر بترتیب $29/5$ و 29 میکروگرم در دسی‌لیتر بود که از نظر آماری اختلاف معنی‌داری نداشت. 89% جمعیت

علوم پزشکی شهید بهشتی و انتستیتو علوم تغذیه و صنایع غذایی، در سال ۱۳۶۲ بررسی های تازه ای را در شهریار که در ۳۵ کیلومتری جنوب غربی تهران واقع شده، آغاز نمودند.^{۱۱} در این بررسی ۱۲۲۳ نفر عضو ۳۰۰ خانوار که از طریق نمونه گیری تصادفی انتخاب شده بودند و ۷۰۶۱ دانش آموز ۶ تا ۱۸ ساله شرکت داشتند. گواتر در ۵۴٪ افراد مذکور و ۶۶٪ افراد مؤنث وجود داشت. این مطالعه مؤید آن بود که شیوع گواتر در منطقه شهریار بیش از آن میزانی است که ۱۴ سال قبل از این مطالعه گزارش شده بود، به طوری که حدود ۶۰٪ اهالی مبتلا به گواتر بوده و در سنین بین ۱۳ تا ۱۸ سالگی شیوع گواتر در دختران به ۸۱٪ و در پسران به ۷۴٪ می رسید. در میان افرادی که گواتر داشتند، ۸۷٪ به گواتر درجه یک و ۱۳٪ به گواتر درجه دو مبتلا بودند. بررسی غلظت هورمون های تیروئید و TSH، اختلال عمدہ ای را در عملکرد تیروئید نشان نمی داد. میانگین دفع ادراری ید در جمعیت مورد مطالعه ۶/۵±۷/۶ میکروگرم در دسی لیتر بود. میانگین ید آب آشامیدنی منطقه ۲/۹۷ میکروگرم در لیتر و میانگین ید آب کشاورزی منطقه ۳/۶۶ میکروگرم در لیتر بود. ارتباط معکوس و معنی داری بین شیوع گواتر و مقدار ید دفعی ادرار ($P < 0.01$) و شدت گواتر و مقدار ید دفعی ادرار ($P < 0.01$) وجود داشت. در سال ۱۳۶۳ نیز گروه مذکور، اقدام به بررسی شیوع گواتر در شرق تهران نمودند.^{۱۲} در این بررسی که ۷۸۹ دانش آموز پسر و ۶۲۵ دانش آموز دختر ۶ تا ۱۷ ساله شرکت داشتند، گواتر در ۸۸٪ دختران و ۷۱/۵٪ پسران وجود داشت. نتایج آزمایش های تیروئید در جمعیت مورد مطالعه در محدوده طبیعی بود. متوسط میزان ید برای هر گرم کراتینین در ادرار ۲۱ میکروگرم بود.

جدول ۳- میزان ید ادرار و غلظت سرمی T_3 , T_4 و T_{3ru} در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان فارس به تفکیک شهری - روستایی در سال ۱۳۷۵

منطقه	غلظت ید			
	T_{3ru} (%)	غلظت T_3 (ng/dl)	غلظت T_4 سرم (μg/dl)	ادراری * سرم (μg/dl)
شهری	۲۸/۷±۲/۲	۱۲۸±۱۸	۱۰/۳±۱/۵	۳۲±۳۳ [†]
روستایی	۲۸±۲/۴	۱۴۲±۱۸	۱۰±۱/۴	۲۹±۲۷

* میزان ید ادرار در ۴۰ دانش آموز شهری و ۷۷ دانش آموز روستایی و میزان هورمون های تیروئید در ۳۷ دانش آموز شهری و ۷۵ دانش آموز روستایی انجام شد.

[†] اعداد بصورت میانگین ± انحراف معیار هستند.

بحث

مشکل کمبود ید و اختلالات ناشی از آن در نقاط مختلف دنیا وجود داشته و در بسیاری از مناطق ایران نیز به عنوان یک بیماری بومی (آندرمیک) شناخته شده است. تا قبل از دهه ۴۰، بررسی علمی در مورد کمبود ید در ایران صورت نگرفته بود. بررسی اپیدمیولوژیکی گواتر به عنوان یکی از شاخص های عمدۀ کمبود ید، نخستین بار در سال ۱۳۴۸ به وسیله انتستیتو تغذیه در ایران صورت پذیرفت.^{۱۳} نتایج بدست آمده نشان داد که کمبود ید در اکثر شهرها و روستاهای دامنه جبال البرز و زاگرس شایع می باشد. در این بررسی شیوع گواتر با معیارهای قدیمی در شیراز ۱۳٪ و آباده ۱/۸٪ گزارش شد. در اواخر دهه ۵۰ بررسی در منطقه اردکان فارس شیوع گواتر را بیش از ۵۰٪ نشان داد.^{۱۴} بررسی های دهه ۶۰ نیز شیوع گواتر را در شیراز ۸۹٪ و مرودشت ۹۳٪ گزارش نموده است. با توجه به شیوع قابل توجه گواتر در اغلب استان های کشور، پس از یک وقفه نسبتاً طولانی، گروه تحقیقات بیماری های غدد درون ریز دانشگاه

اینکه بیش از ۵۰٪ خانوارهای کشور نمک یددار مصرف می‌نمایند، انجام شد. ید ادرار در گروه سنی ۸ تا ۱۰ ساله استان فارس به حد مطلوب سازمان جهانی بهداشت رسیده است. میانگین ید دفعی ادرار دانشآموزان استان فارس در مطالعه کنونی ۳۰ میکروگرم در دسیلیتر می‌باشد. اما با توجه به اینکه هنوز ۶۸٪ جمعیت استان مبتلا به گواتر هستند، استان فارس از نظر شیوع گواتر، فرابومی (هیپرآندیمیک) تلقی می‌شود. یکی از دلایل این امر آن است که این بررسی ۲ سال پس از اینکه بیش از ۵۰٪ افراد نمک یددار مصرف نموده‌اند، انجام شده است و بسیاری از دانشآموزان مدت چند سال از سال‌های اول عمرشان دچار کمبود ید بوده‌اند. بنابراین، غده تیروئید آنها رشد کرده است. مطالعات نشان داده‌اند که مصرف نمک یددار نمی‌تواند از اندازه گواتر، بویژه گواترهای بزرگ بکاهد.^{۱۵} آنچه مهم است این است که در جمعیت ساکن در استان فارس میانه ید ادرار از حداقل میزان مطلوب توصیه WHO/UNICEF/ICCIDD شده میزان افزونتر است.

نتایج این بررسی میین این واقعیت است که برنامه مبارزه با کمبود ید از طریق یددار کردن همه نمک‌ها بسیار مؤثر بوده است و ۷ سال پس از آغاز برنامه به شاخص‌های بین‌المللی برای کنترل اختلالات ناشی از کمبود ید دست یافته است. با توجه به اینکه میانه ید ادرار دانشآموزان استان فارس بالاتر از ۱۰ میکروگرم در دسیلیتر بوده و کمتر از ۱۰٪ آنها غلظت ید ادرار کمتر از ۱۰ داشته‌اند، استان فارس را می‌توان از سال ۱۳۷۵ به بعد «عاری از اختلالات ناشی از کمبود ید» به حساب آورد. بدیهی است پایش استانی و کشوری

مطالعه انجام شده بر روی دانشآموزان مدارس روستاهای شمال غربی تهران نیز مؤید شیوع قابل توجه گواتر و عدم کفایت ید دریافتی جمعیت مورد مطالعه بود،^{۱۳} به طوری که در ۱۰۹۹ دانشآموز شرکت کننده در طرح از سه روستای کیگا، رندان و کشار و یک مدرسه از شهر تهران (مدرسه رازی) شیوع گواتر بترتیب: ۹۹/۵٪، ۱۰۰٪ و ۶۸٪ بود. میزان ید دفعی ادرار در کیگا، $11/4 \pm 8/19$ در رندان $14/1 \pm 2/18$ و در کشار $12/6 \pm 3/13$ میکروگرم برای هر گرم کراتینین ادرار بود.

گسترش این مطالعات سبب شد که «اختلال‌های ناشی از کمبود ید» به عنوان یکی از اولویت‌های بهداشتی کشور شناخته و کمیته کشوری مبارزه با عوارض ناشی از کمبود ید تشکیل شود. این کمیته در سال ۱۳۶۸ بررسی سریع گواتر را در تمامی استان‌های کشور انجام داد.^۲ در این بررسی نیز شیوع گواتر در استان فارس بین ۴۰٪-۴۵٪ بود. شیوع گواتر درجه یک و دو بترتیب در دختران ۸۵٪ و ۸٪ و در پسران ۸۲٪ و ۱٪ بود. بررسی ۱۹۷۵ ستوده‌مرا و همکاران^{۱۴} که بر روی دانشآموز دختر ۶-۱۰ ساله مدارس ابتدایی شیراز در سال ۱۳۷۳ انجام شد، میزان شیوع گواتر را در جمعیت مورد مطالعه ۶۴٪ گزارش نمود. یکی از اهداف اختصاصی کمیته کشوری مبارزه با عوارض ناشی از کمبود ید برنامه یدرسانی از دو طریق، تزریق محلول روغنی یددار و یددار کردن نمک بود. مصرف نمک یددار به سرعت در خانوارهای کشور بالا رفت به طوری که از کمتر از ۱۳۷۵ در سال ۱۳۷۳ به بیش از ۹۵٪ در سال ۱۳۷۳ رسید. از آنجایی که پایش هر برنامه‌ای برای ارزیابی موفقیت آن ضروری است، بررسی کنونی که ۷ سال پس از شروع یدرسانی و ۲ سال بعد از

دکتر حسن جولاوی و خانم مرضیه وکیلی همچنین مرکز تحقیقات غدد درون و متابولیسم، دفتر اداره بهبود تغذیه جامعه، معاونت سلامت وزارت بهداشت - درمان و آموزش پزشکی، که در اجرای این طرح کشوری همکاری صمیمانه داشته‌اند، سپاسگزاری می‌شود. بدون شک انجام طرح وسیع کنونی بدون تلاش و ایثار فراوان همکاران در نظام بهداشتی - درمانی کشور و دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی میسر نمی‌شد که بدون ذکر سیاهه طویل نام آنها از یکایک آنان تشکر نموده و توفیقات همکی را از درگاه ایزد منان خواستاریم.

هر ۵ سال یک بار، استمرار توفیق برنامه کشوری را تعیین خواهد نمود.

سپاسگزاری

بودجه طرح از طرف معاونت پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم تأمین شده است. مؤلفان از آقای دکتر رامبد حاجی‌پور و سرکار خانم گیتی عباسی به خاطر کمک و مدیریت اجرایی طرح تقدير می‌نمایند. از کلیه همکاران در کمیته استانی مبارزه با کمبود ید استان فارس از جمله آقایان دکتر عبدالله کریمی، دکتر حبیب‌الله مصطفوی،

References

۱. عزیزی ف. اختلالات ناشی از کمبود ید، مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ضمیمه ۲، خرداد و تیر ۱۳۷۲.
۲. شیخ‌الاسلام ر، عزیزی ف. پیشگیری از اختلالات ناشی از کمبود ید، دارو و درمان، سال نهم، شماره ۱۰۶، صص ۲۹-۴۳. ۱۳۷۱، ۳۴
3. Azizi F, Kimiagar M, Nafarabadi M, et al. Current status of iodine deficiency disorders in the Islamic Republic of Iran. EMR Health Serv J 1990; 8:23-27.
4. عزیزی ف. مجموعه مقالات اختلالات ناشی از کمبود ید (۱۳۷۴-۱۳۶۴). مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و صندوق کودکان ملل متعدد (بونیسف). مقدمه، صص ۵ و ۶. ۱۳۷۴.
5. شیخ‌الاسلام ر، تولید نمک یددار در ایران. خلاصه مقالات پنجمین کنگره بین‌المللی بیماری‌های غدد درون ریز. مجله غدد درون ریز و متابولیسم ایران، ویژه نامه کنگره، تابستان ۱۳۷۸.
6. Shahmanesh M, Nader K, Sadeghi-Hassanabadi A, et al. Serum thyroxine, triiodothyronine and thyroid stimulating hormone in endemic goiter in southern Iran. Iran J Med Sci 1979; 10:53-59.
7. World Health Organization. Indicators for assessing iodine deficiency disorders and their control programmes. Report of a joint WHO/UNICEF/ICCID Consultation (unpublished document WHO/NUT 193:1; available on request from the Nutrition Unit, WHO, Geneva, 1993).
8. Sandell EB and Kolthoff IM. Micro determination of iodine by a catalytic method. Mikrochimica Acta 1937; 1:9-25.
9. WHO/UNICEF/ICCID 2000. Assessment of the iodine deficiency disorders and monitoring their elimination. Report of consultation, May 4-6, 1999, Geneva. (Summary reported in IDD newsletter 15:33-39, 1999) Final report in Press.
10. Emami A, Shahbazi H, Sabzevari M, et al. Goiter in Iran. Amer J Clin Nutr 1969; 22:1584.
11. عزیزی ف، کیمیاگر م، باستان ج، و همکاران. بررسی گواتر در شهریار. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه شهید بهشتی، سال نهم، شماره ۲، صص ۷۴-۷۵. ۱۳۶۴
12. عزیزی ف، نفرآبادی م، آذرتاش پ و همکاران. بررسی گواتر در شرق تهران. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، شماره ۱ و ۲، صص ۴۱-۴۷. ۱۳۶۶
13. کیمیاگر م، میرسعید قاضی ع، نفرآبادی م، یاسائی م، عزیزی ف. تأخیر رشد، شیوع گواتر و کمکاری تیدوئید در دانش‌آموزان مدارس حومه تهران. دارو و درمان، سال نهم، شماره ۱۰، صص ۱۱-۱۶. ۱۳۷۱
14. ستوده مرام ا، روانشاد ش، سلیمانی ش، مصطفوی ج. بررسی میزان شیوع گواتر در دختران دانش‌آموز ۱۰-۱۶ ساله شهر شیراز در سال ۱۳۷۳. مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان، سال ۵ شماره ۳، ۱۲۸-۱۳۳. ۱۳۷۷
15. Aghini-Lombardi F, Antonangeli L, Pinchera et al. Effect of iodized salt on thyroid volume of children living in an area previously characterized by moderate iodine deficiency. Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism 1997; 82:1136-1139.